

Митрополит Јоникије са свештенством служио у Брскуту: Перспектива нашег живота је у томе да будемо синови и кћери Оца Небеског

Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски, Егзарх свештеног трона пећког и Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије служио је Свету архијерејску литургију у Манастиру Рођења Пресвете Богородице у Брскуту уз саслужење свештенства и свештеномонаштва Митрополије црногорско-приморске, Епархије будимљанско-никшићке и Епархије браничевске.

Прије почетка Свете евхаристије, Митрополит је замонашио у чин расе и камилавке, послушнице ове Свете обитељи Милку и Јелену давши им монашка имена Марта и Стефанида.

По заамвоној молитви, благосиљано је кољиво и пререзан славски колач, поводом славе Параклиса те Свете обитељи. Потом се преосвећени Владика Јоаникије обратио вјерном народу у богонадахнутој бесједи. Подсјетивши на празник Светог Апостола и Јеванђелисте Јована Богослова, који се данас

прославља, он је казао да је Апостол Јован био најмлађи од Светих Апостола Христових и да се на Божијем путу за Христом никада није поколебао:

„Остали Апостоли су имали тешкоћа и недоумица како да схвате поједине ријечи Христове док те дилеме просто не видимо код Светог Јована Богослова и мислимо да је то због тога што је био чистог и отвореног срца. И што му је Господ, због чистоте срца откривао смисао својих ријечи и спасоносних поступака, које је чинио док је ходао по Земљи и устројавао наше Спасење. Њега зовемо Апостолом љубави Божије. Имао је толику љубав која је била спремна да се жртвује са Христом на Голготи.

Остали Апостоли кад су видјели, како Христос трпи добровољно понижење и као га бију римски војници и како га понижавају јеврејске старјешине и како народ урла: Распни га, распни га, разбјежали су се сви испод Христовог крста, осим Светог Јована Богослова. Разбјежали су се по својој људској слабости, нису имали духовне снаге и силе. Опочињао је Господ Петра и остале Апостоле да долази час кад ће се они разбјежати и кад ће се испунити древно пророштво: Убише пастира и овце ће се разбјежати. И он не само да је Петар побјегао него се Господа три пута одрекао. Ето шта чини страх, ето шта су слабости људске. Ипак Господ је снисходио слабостима својих Светих Апостола, који су хтјели да остану вјерни па их је сабрао све својим Васкрсењем, осим Јуде издајника који је га је издао јер је његову душу преправила демонска тама злобе, пакости и зависти. Послије Васкрсења Христовог, сви су се око Христа сабрали и Господ им је вратио достојанство. Но памти се и помиње да је Свети Апостол Јован, најмлађи од Апостола остао под Крстом Христовим на Голготи, и заједно са Пресветом Богородицом гледао искупитељна страдања Господа, сараспињао се са Господом, што значи да се његово срце исто као и срце Богомајке испунило безграничном љубављу, оном љубављу која је спремна да иде на жртву. Зато по промислу Божијем, сви Апостоли када су се обукли у силу са висине и постали неустрашиви и примили Духа Светог, сви су пострадали за Христа. А Свети Јован Богослов који је остао под Крстом Христовим, он се упокојио природном смрћу. Он је уписао, између осталих многих ријечи Христових и следеће ријећи: Ја сам свјетлост свијету. Који иде за мном, неће ходити у тами, него ће имати Свјетлост живота. Свети Јован, пренио је ове ријечи Господа јер их је добро разумио и увидио је њихово спасоносно дејство и њихову истинитост“, истакао је Митрополит.

Он је потом наставио: „Ове ријечи нам откривају да је Господ послао свакога човјека у овај свијет да се испуни Божанске истине, свјетлости, правде и

љубави Божије. Господ Исус Христос је дошао у овај свијет да нас усинови у Богу, да нас учини синовима и кћерима нашег Оца Небескога. То је перспектива људског живота, то је тај пут Хришћански којим идемо вјековима и који је вјековима провјераван и показао се истинитим. Свако ко је искрено ишао тим путем, посвједочио је да су сва обећања Божија истинита и да се испуњавају на онима који љубе Бога и испуњавају заповијести Његове. Ево данас овдје управо на празник Светог Јована Богослова, Бог је тако устројио па смо замонашили двије нове монахиње: Марту и Стефаниду. Оне су се прибројиле лику монахиња и кренуле за Христом, узеле Крст свој и кренуле за Њиме. Ми се молимо Богу да се и оне испуне љубави Божијом, да због љубави Христове оставе пуну обману овога живота и свијета и да иду за Христом који је свјетлост свијету и да се испуне радошћу живота у Христу Исусу, Господу Богу нашем. Ми смо разговарајући са оцем Рафаилом тако уредили, да се убудуће овдје сабирамо на празник Светог Јована Богослова. Она Света обитељ већ је формирана али она се још увијек дограђује и унапређује а нове сестре монахиње су велико охрабрење за ову Свету обитељ. Некада су се Ваши преци склањали испод ових гора да би живјели у слободи од турског јарма и ропства а данас је дошло такво вријеме да се због духовног мира овдје склањају, они који су жељни јединства са Богом, кроз молитву, пост, уздржање и усамљивање Бога ради и Царства небеског ради. Као што је раније ово била оаза слободе у земаљском смислу тако ово Свето мјесто постаје оаза слободе у духовном смислу и извор утјехе за оне који овдје буду долазили ради молитве и за оне који овдје буду живјели“, закључио је Владика Јоаникије.

Он је честитао славу Светој обитељи, пожеливши сестрама Марти и Стефаниди да иду путем Христовим.

Љубица Вукићевић

Фото: Жељко Драшковић

mitropolija.com